

Chương 409: Harriet Gặp Nguy Hiểm?

(Số từ: 3122)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:14 PM 08/05/2023

"Không, ngài đã hoàn thành việc này chưa?"

Trước những lời của Rosser Dwin, Harriet bình tĩnh gật đầu.

"À... vâng."

"Thưa Điện hạ, đây không phải là một vấn đề đơn giản để thảo luận. Ngài đã thay đổi lịch sử của các công dịch chuyển, và qua đó, thay đổi cả lịch sử của lục địa."

"Ah... vậy sao?"

Rosser Dwin làm ầm lên, nhưng Harriet không cảm thấy ấn tượng lắm.

"Thưa Điện hạ, ngài đã giải quyết được một vấn đề nan giải mà vô số nhà lý thuyết công dọc đã bó tay. Ngài có thể hài lòng hơn một chút!"

Giọng của Rosser Dwin vang khắp phòng đọc yên tĩnh. Phản ứng của anh ta dữ dội khác thường so với phong thái điềm tĩnh thường ngày, nhưng Harriet vẫn không cảm thấy ấn tượng đặc biệt.

Đó hoàn toàn không phải là một vấn đề dễ dàng, nhưng cô ấy đã giải quyết được nó nhờ nghiên cứu không liên tục. Đó là tất cả.

"Thưa Điện hạ, ngài hiểu những gì mình đã đạt được, phải không?"

"Phải không? Ah... Nếu bản đồ Không Gian Thứ Nguyên được thiết lập lại như hiện tại, thay vì đến đích thông qua nhiều cổng dọc, chúng ta có thể di chuyển từ một cổng nhỏ ở cuối phía bắc của lục địa đến một cổng nhỏ ở cuối lục địa. đầu phía nam trong một lần... Không phải vậy sao?"

"Ngài biết rõ, vậy tại sao không có ấn tượng hơn?"

"....."

Harriet định nói gì đó nhưng lại ngậm miệng lại.

Đó là bởi vì cô ấy gần như đã nói rằng đó không phải là điều phi thường của cô ấy, mà là các hoạt động của cổng dịch chuyển trước đó quá ngu ngốc.

Điều đó sẽ là thiếu tôn trọng đối với tất cả các pháp sư đã xây dựng hệ thống này trong suốt lịch sử, vì vậy Harriet không thể tự mình nói ra điều đó.

Và cũng vì lý do đó, cô không thể hỏi tại sao không ai làm điều đó cho đến tận bây giờ.

Giống như hầu hết các tiến bộ công nghệ, Harriet được truyền cảm hứng từ sự bất tiện.

Hệ thống cống dọc cung cấp sự tiện lợi to lớn, nhưng cuối cùng, có những bất tiện.

Cống dọc nhỏ có phạm vi 1, cống dọc trung bình có phạm vi 2, cống dọc lớn có phạm vi 3 và cống dọc siêu lớn có phạm vi 4, để dễ hiểu hơn.

Vì các cống dọc kết nối với tất cả các cống dọc khác trong phạm vi của chúng, nên các cống dọc siêu lớn sẽ tự nhiên kết nối với một số lượng lớn các cống dọc khác.

Do đó, các cống dọc siêu lớn về cơ bản được xây dựng để kết nối toàn bộ lục địa bằng cách xây dựng một cống dọc siêu lớn khác ở cuối phạm vi của chúng.

Tuy nhiên, phương pháp này có một vấn đề kinh niên: để di chuyển quãng đường dài, người ta phải đi qua nhiều cống. Vì không phải tất cả các địa điểm trên toàn bộ lục địa đều được kết nối bằng các cống dọc siêu lớn theo kiểu giao nhau, nên người ta phải lần lượt đi qua các cống vừa và nhỏ. Để đi từ Thủ đô Hoàng gia Gradias đến một ngôi làng xa xôi ở mũi phía nam của Kernstadt, người ta phải đi qua cống dọc siêu lớn của thủ đô hoàng gia → cống dọc siêu lớn của Kernstadt → cống dọc lớn của khu vực → cống dọc trung bình khác của khu vực → điểm đến cống dọc nhỏ.

Đây là cách người ta phải di chuyển. Đó là một trường hợp cực đoan, nhưng những ví dụ như vậy không nhất thiết là không tồn tại.

Do đó, tình trạng tắc nghẽn không thể tránh khỏi đã xảy ra tại các cổng dọc lớn, nơi mọi người tập trung đông đúc và các hàng chờ cũng hình thành tại các cổng dọc lớn.

Lý do tại sao biểu tượng hoàng gia mà Reinhardt và Ellen sở hữu mang lại lợi thế tiết kiệm thời gian đáng kể khi đi qua cổng dọc miễn phí là do cấu trúc chuyển đổi của hệ thống cổng dọc.

Tuy nhiên, Harriet phải đối mặt với một câu hỏi cơ bản mà cô không thể hiểu được: tại sao họ phải thoát ra và vào lại các cổng dọc được kết nối với nhau ở giữa cuộc hành trình?

Thay vì khởi hành tại điểm chuyển cổng dọc, họ không thể sử dụng các cổng không gian được kết nối để di chuyển trực tiếp đến đích mà không cần chuyển tuyến sao?

Harriet chỉ ra lý do tại sao họ không vận hành cổng dọc theo cách như vậy, và câu trả lời của Rosser Dwin rất đơn giản.

Bởi vì đó là cách nó đã được thực hiện cho đến nay.

Tất nhiên, điều này bao gồm vô số vấn đề khó diễn đạt bằng lời.

Cổng dịch chuyển không đột nhiên từ trên trời rơi xuống, kết nối toàn bộ lục địa. Thay vào đó, chúng dần được hoàn thiện theo thời gian thông qua các hoạt động thử nghiệm, cuối cùng mang hình thức hiện tại. Nói cách khác, hệ thống cơ bản được tạo ra mà không có ý định kết nối toàn bộ lục địa, nhưng cuối cùng nó lại kết nối nó.

Bản đồ của Không Gian Thứ Nguyên được sử dụng để kết nối trực tiếp các cổng dọc cũng dần được hoàn thiện theo cách này. Cấu trúc phức tạp này là một hệ thống được xây dựng bởi vô số pháp sư trong hàng trăm năm.

Khi nhiều người tham gia vào hệ thống, các vấn đề không thể tránh khỏi nảy sinh.

Khi xây dựng đường xá, một số xây dựng các tuyến đường trung chuyển thẳng, trong khi những tuyến đường khác xây dựng các cấu trúc quay cong, hình elip hoặc xoắn ốc. Mỗi người được xây dựng theo cách riêng của họ.

Mỗi pháp sư vẽ bản đồ của riêng họ theo cách riêng của họ, và những bản đồ đó được sử dụng nguyên trạng. Cuối cùng, không thể sửa chúng và việc can thiệp vào chúng sẽ khiến toàn bộ hệ thống cổng dọc bị hỏng.

Thông qua bảo trì liên tục, bản đồ kích thước tưởng tượng và hệ thống cơ sở cổng dọc trở nên

giống như một đồng phân khổng lồ. Có thể bảo trì, nhưng không thể cải tiến, buộc phải duy trì hình thức và phương pháp sử dụng hiện tại.

Nhiều kỹ thuật viên công dọc không thể tạo ra bước đột phá mà Harriet đã làm, không phải vì họ thiếu ý tưởng mà vì họ không có khả năng. Họ sẽ phải hiểu toàn bộ cấu trúc của Không Gian Thứ Nguyên được tích lũy trong hơn một trăm năm, vẽ lại bản đồ Không Gian Thứ Nguyên của công dọc kết nối toàn bộ lục địa và sửa đổi hoạt động cơ bản của công dọc - một nhiệm vụ điên rồ.

Nhưng Harriet đã làm được.

Ngay cả khi bị sốc trước tin Reinhardt đính hôn và khóc nức nở một mình, cho rằng cô không thể tập trung và đang gặp khó khăn.

Nói một cách đơn giản hơn.

Harriet đã biến một công dọc nhỏ, lỗi thời, tương tự như một đồng rác địa phương, thành một công dọc đầy đủ chức năng giống như những công dọc trước Temple, Hội Thánh Hiệp sĩ, hoặc Cung điện hoàng gia.

Không, nó còn hơn thế nữa.

Mặc dù công dọc liên lục địa có giới hạn phạm vi, nhưng bằng cách thực sự áp dụng bản Không Gian Thứ Nguyên mà Harriet đã nghĩ ra, người ta có thể ngay lập tức di chuyển đến bất kỳ công dọc

nào trong phạm vi chung nơi hệ thống cổng dọc đã được thiết lập.

Nói cách khác, mặc dù nó không thể vươn xa tới Quần đảo Edina nơi thiết lập hệ thống cổng dọc quy mô nhỏ độc lập tại địa phương, nhưng điều đó có nghĩa là họ có thể đi đến bất cứ đâu trên lục địa.

"Người có thể hạnh phúc hơn về điều đó, thưa Công chúa!"

"Chà, ngay cả khi anh nói điều đó ..."

Họ nói rằng nỗi buồn có thể là động lực để trưởng thành.

Thiên tài Ma thuật này đã thay đổi lịch sử bằng cách viết nguệch ngoạc vào một cuốn sổ trong khi khóc nức nở trong phòng vì mọi thứ không suôn sẻ với người cô ấy thích.

Cuối cùng, nếu hệ thống dựa trên cổng dọc mới của Harriet và bản đồ Không Gian Thứ Nguyên được sử dụng đúng cách, các vấn đề về vận hành cổng dọc đã tồn tại cho đến bây giờ sẽ được giải quyết trong một lần. Tất nhiên, nó không thể được áp dụng ngay lập tức, vì vậy nó sẽ phải trải qua quá trình xác minh và vận hành thử, cũng như thử và sai trong tay của các chuyên gia để xác minh tính ổn định của nó.

Đến giờ, Harriet đã đạt được điều mà không một pháp sư nào khác có thể làm được.

Harriet biết rằng đây là một thành tựu nghiên cứu cực kỳ quan trọng, nhưng cô không hiểu tại sao Rosser Dwin lại rất hào hứng vì nó không khó đến thế đối với cô.

Vì vậy, một kết luận tự nhiên.

'Tôi thực sự là một thiên tài ...'

Harriet nhận ra điều đó một lần nữa.

"Nếu tôi biết ngài sớm hơn, thưa Điện hạ, thì sẽ vui hơn nhiều."

"?"

Những lời của Rosser Dwin vẫn khiến Harriet có cảm giác phi lý kỳ lạ.

Người này, hôm nay có phần khác so với mọi ngày.

Harriet cảm thấy một cảm giác phi lý kỳ lạ nhưng vẫn không biết bản chất của nó.

"Nhìn thấy năng lực tinh thần mà Công chúa sở hữu khiến tôi cảm thấy mình thật tầm thường. Bây giờ, đây là những tài liệu nghiên cứu tiếp theo."

Thấy Harriet có vẻ bối rối, anh đổi chủ đề.

"À, vâng... Cảm ơn."

"Không, thật vui khi được xem một thiên tài làm việc."

—Thiên tài.

Một từ mà cô đã nghe không biết bao nhiêu lần và đã tự thừa nhận, nhưng Harriet tự hỏi nó có nghĩa là gì.

Trở thành thiên tài vĩ đại nhất trong lịch sử Ma thuật chỉ là một cụm từ để ca ngợi, phải không? Harriet vẫn biết rằng cô còn thiếu sót rất nhiều và biết những người bạn đồng trang lứa và những senpai đi trước vượt xa trong các lĩnh vực khác nhau.

Cô ấy không thể là niềm hy vọng của nhân loại. Cô thậm chí không thể đứng bên cạnh họ.

Việc phát triển một cách sử dụng sáng tạo cho công dọc không liên quan gì đến sức mạnh.

Cảm giác tự ti của một thiên tài.

Cô ấy có thể đạt được gì với nghiên cứu như vậy? Cô ấy chỉ cần một cái gì đó để tập trung vào, nhưng Harriet không muốn bất cứ điều gì từ nghiên cứu này.

Cuối cùng, cô đề xuất một kế hoạch cải tiến hệ thống công dọc, nhưng đó không phải là mục tiêu thực sự của cô.

Ngay cả khi cô ấy tìm ra cách tạo ra một cánh cổng không gian kết nối với thế giới khác, điều đó sẽ không khiến Reinhardt nhìn cô ấy khác đi.

Sẽ có gì khác biệt nếu cô ấy tạo ra nó?

Anh ta có thể cố gắng che giấu nó một lần nữa, cho rằng đó là một Ma thuật quá nguy hiểm, giống như lần trước.

Viên chức nhìn Harriet với ánh mắt hài lòng.

Mặc dù cô ấy tự gọi mình là thiên tài, nhưng người trước mặt cô ấy chắc chắn cũng là một thiên tài. Việc một người quản lý kho lưu trữ nghiên cứu của Cục Pháp thuật Hoàng gia ở độ tuổi trẻ như vậy là một thiên tài là điều đương nhiên.

Trong nhận thức của công chúng, các pháp sư đều là thiên tài, và vị pháp sư trẻ tuổi này, người đã phụ trách Bộ pháp thuật khi còn trẻ như vậy, là một thiên tài trong số các thiên tài. Đó là một kỳ tích đáng kể đối với cô ấy khi được một người như vậy gọi là thiên tài.

Tuy nhiên, không có gì có thể làm cho Harriet cảm thấy tốt hơn.

"Dù sao thì, tôi chưa từng hỏi câu hỏi này trước đây, vì nó có thể hơi thô lỗ. Tôi có thể hỏi ngài một câu được không?"

"Ừ? Ah... Ừ."

"Mặc dù Điện hạ không phải là kỹ thuật viên của Cổng dịch chuyển, nhưng tại sao ngài lại nghiên cứu hệ thống Cổng dịch chuyển?"

Đó là một câu hỏi hợp lý.

Mặc dù đúng là các pháp sư liên quan đến Cổng dịch chuyển được tạo thành từ các pháp sư cấp cao, nhưng cuối cùng, đó là một Ma thuật quá thực dụng để Nữ công tước của Công quốc Saint-Owan nghiên cứu.

Harriet nhớ lại lý do cô bắt đầu nghiên cứu này.

Một cổng chiều kết nối với một thế giới khác, [Ma Pháp Không Gian], và sau đó là Cổng dịch chuyển nếu đó là [Ma Pháp Không Gian].

Đó là một nguyên nhân và kết quả đơn giản. Chỉ là đó không phải là sự tò mò của cô ấy.

Bên kia sẽ phản ứng thế nào nếu cô ấy nói rằng cô ấy muốn biết đường đến thế giới khác?

Dù nghĩ điều đó sẽ bị chế giễu, nhưng Harriet không khỏi phá lên cười.

"Tôi tò mò liệu có cách nào để đi đến một thế giới khác không."

"...Xin thứ lỗi?"

Bên kia bối rối một cách dễ hiểu, vì đó là một phản ứng hoàn toàn bất ngờ.

Ngay cả sau khi nói điều đó, Harriet vẫn gãi má, nghĩ rằng đó là một điều nực cười để nói.

"Chà, tôi đoán là không có ai, phải không?"

Harriet chiều theo sự tò mò vô nghĩa của Reinhardt, và mọi chuyện đã đi xa đến mức này. Có lẽ sẽ tốt hơn nếu ngừng chơi theo yêu cầu của

Reinhardt, vì cô ấy đã nghĩ đến việc tránh xa anh ấy.

Đó là những gì Harriet nghĩ.

"Chà... Chúng ta không thể biết liệu một thế giới khác có tồn tại hay không... Thay vì nói nó không tồn tại, gọi nó là một khu vực chưa được khám phá thì đúng hơn..."

Pháp sư trước mặt cô lẩm bẩm với vẻ mặt chết lặng rồi nghiêng đầu.

"Có lẽ chúng ta có cùng mong muốn."

Một nhận xét khó hiểu khác.

Có phải người này cũng muốn mở một cánh cổng không gian kết nối với một thế giới khác?

Nhưng Harriet không tìm thấy chút chắc chắn nào trong nụ cười mơ hồ của anh ta, khác hẳn nụ cười dịu dàng thường ngày của anh ta.

"Có vẻ như anh đã nói những điều kỳ lạ từ nãy giờ."

Lần này Harriet không thể không hỏi, nhưng Rosser Dwin chỉ ngây thơ gãi đầu.

"Ha ha, có lẽ là tôi có chút kích động. Tôi cứ nói bậy bạ."

Anh ấy có ý gì khi nói phẩn khích?

"Nhưng Điện hạ, ngài nghĩ sao về một ý tưởng như vậy?"

"Ý tưởng gì?"

"Thay vì tạo ra một cánh cổng không gian đến một thế giới khác, chẳng phải tạo ra một thế giới khác sẽ dễ dàng hơn sao? Ý tưởng kiểu đó."

Tuyên bố khó hiểu này là gì? Tạo ra một thế giới khác tốt hơn là tạo ra một cổng không gian đến một thế giới khác.

"Tất nhiên, điều đó là không thể đối với một pháp sư nghiệp dư như tôi. Tuy nhiên, nếu ngài, người sở hữu đỉnh cao Ma thuật với tư cách là một Công chúa với Tài năng [Ma pháp], làm điều đó một mình, chẳng phải là hoàn toàn có thể sao? Ngài, trở thành một vị thần của thế giới mới sẽ khá dễ dàng ..."

"Chuyện anh đang nói về chuyện quái quỷ gì?"

Harriet cắt ngang lời của Roser Dwin.

Harriet chắc chắn rằng người đàn ông này đang nói về một câu chuyện mà chỉ mình anh ta biết, một câu chuyện chỉ tồn tại trong đầu anh ta.

Harriet càng lúc càng cảm thấy một cảm giác khó chịu tận đáy lòng mà cô không thể hiểu được nguyên nhân của nó.

Cô đã không nhận ra rằng người đàn ông này đang mang lại cho cô một cảm giác tội tệ như vậy. Thay vì phong thái điềm tĩnh thường ngày, là một cảm giác hơi ma mãnh, sự ngớ ngẩn chợt hiện lên và ánh mắt khó hiểu.

Theo bản năng, Harriet cảm thấy cần rời khỏi chỗ ngồi.

Người đàn ông này thật nguy hiểm.

Harriet không còn muốn tiếp tục cuộc nói chuyện nữa.

"Tôi phải đi bây giờ. Sắp muộn rồi..."

"Thật đáng tiếc, thưa Điện hạ."

Khi Roser Dwin quan sát Harriet tinh tế nhìn quanh và đứng dậy khỏi chỗ ngồi, anh mỉm cười.

"Hôm nay tôi muốn nói chuyện với ngài nhiều hơn một chút. Chỉ một chút nữa thôi thì sao..."

"...Chúng ta có thể tiếp tục cuộc trò chuyện sau. Đêm nay đã quá muộn."

"Ah tôi hiểu rồi."

Mặc dù anh ta nói như vậy, nhưng biểu hiện của anh ta còn lâu mới thuyết phục được.

Đó là đòn cuối cùng.

Có phải anh ta đang cố bắt chuyện ngay cả khi cô không muốn? Harriet cảm thấy máu mình lạnh toát trước sự thay đổi đột ngột của Roser Dwin.

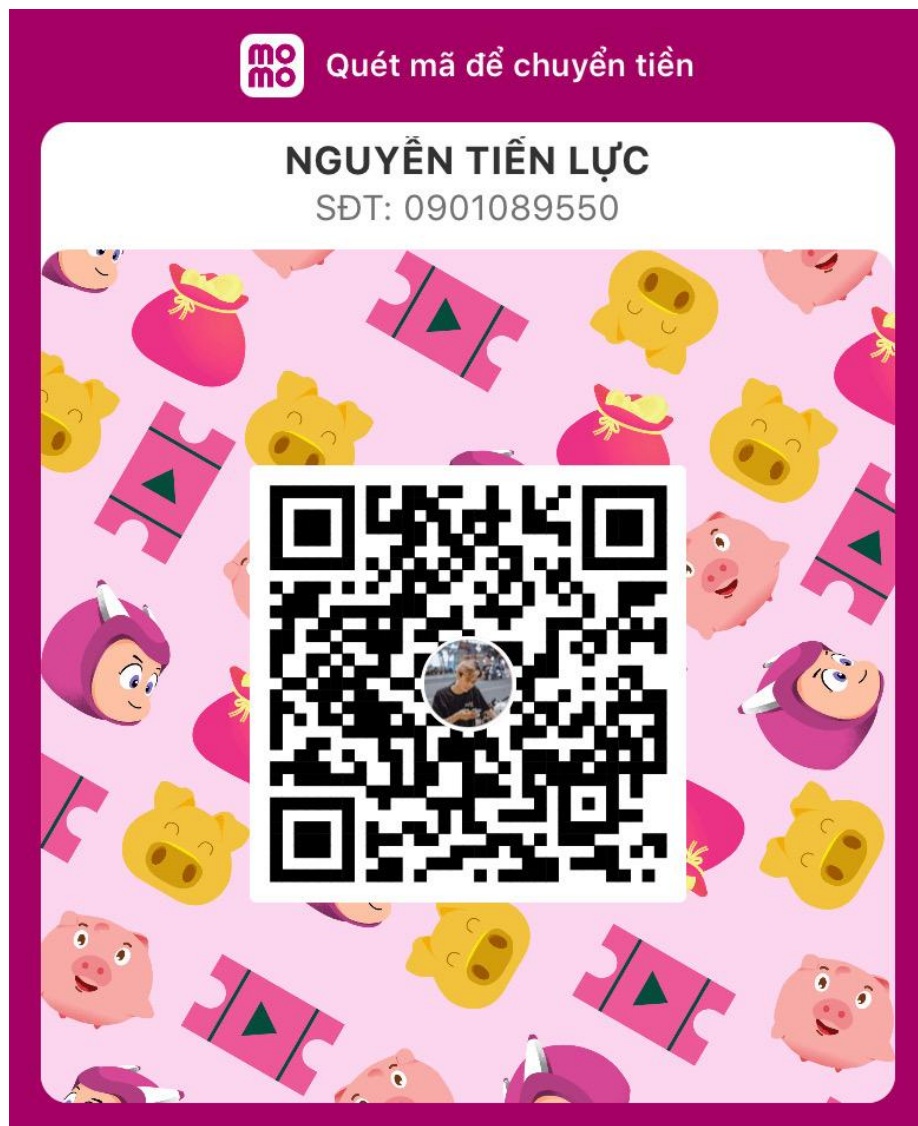
Một nụ cười mờ nhạt, ác ý xuất hiện trên môi Roser Dwin khi anh ta khẽ run lên khi đứng dậy khỏi chỗ ngồi.

"Thôi, tạm biệt."

Tất cả những gì anh ta làm là cúi đầu thật sâu trước Harriet.

Harriet hầu như chạy trốn khỏi phòng đọc sách.
Một cảm giác khủng hoảng không xác định bao
trùm toàn bộ cơ thể Harriet.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra
chương nhé.)*

Thanks For Reading